

JUDr. Pavel Blažek, Ph.D.
MINISTR SPRAVEDLNOSTI ČR

Praha 28. srpna 2023
č. j. MSP-419/2023-ODKA-SPZ/3
Počet listů: 3
Přílohy: 1

Nejvyšší soud
Burešova 20
657 37 Brno

Obv. L. T. - stížnost pro porušení zákona

Přílohy:

trestní spis Okresního soudu v Přerově sp. zn. 1 T 55/2022

Podle § 266 odst. 1 trestního řádu **podávám ve prospěch obviněného L. T.,**

stížnost pro porušení zákona

proti pravomocnému trestnímu příkazu samosoudkyně Okresního soudu v Přerově ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 1 T 55/2022-31, konkrétně proti jeho výroku o vině a výrokům, které mají ve výroku o vině svůj podklad.

Napadené rozhodnutí

1. Trestním příkazem samosoudkyně Okresního soudu v Přerově ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 1 T 55/2022-31 byl obžalovaný **L. T.**, uznán vinným spácháním přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, tedy že mařil výkon rozhodnutí soudu tím, že se zdržoval na území České republiky, ačkoli mu byl uložen trest vyhoštění a dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku byl za toto jednání odsouzen k trestu odnětí svobody v trvání 4 měsíců, jehož výkon byl dle § 81 odst. 1 trestního zákoníku podmíněně odložen a dle § 82 odst. 1 trestního zákoníku byla obžalovanému stanovena zkušební doba v trvání 1 roku a 6 měsíců.
2. Předmětného jednání se obviněný dopustil tím, že:

„v době od 26. 03. 2022 do 29. 03. 2022 pobýval na různých místech v České republice, což bylo zjištěno dne 29. 03. 2022 v 10:45 hodin, kdy se dostavil na Odbor azylové a migrační politiky Policie České republiky v Přerově, U Výstaviště 18, kdy na území České republiky pobýval přesto, že mu byl na základě rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 05. 09. 1994 sp. zn. 4 T 37/93, který nabyl právní moci téhož dne, uložen mimo jiné trest vyhoštění na doživotí (bez časového omezení, který tak nerespektoval.“

3. O vině a trestu obžalovaného L. T. soud rozhodl v souladu s návrhem na potrestání státního zástupce Okresního státního zastupitelství v Přerově ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 2 ZK 55/2022-6, podaným k Okresnímu soudu v Přerově dne 30. 3. 2022. Tehdy podezřelý zadržený L. T. byl předán okresnímu soudu spolu s návrhem na potrestání dle § 179e ve spojení s § 179c odst. 2 písm. a) trestního řádu dne 30. 3. 2022. V rámci vazebního zasedání konaného téhož dne mu byl doručen shora zmíněný trestní příkaz, proti němuž si nepodal odpor.
4. Trestní příkaz nabyl právní moci dne 30. 3. 2022.

Právní posouzení

Relevantní právní úprava

5. Dle § 337 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku se přečinu maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dopustí ten, kdo maří nebo podstatně ztěžuje výkon rozhodnutí soudu nebo jiného orgánu veřejné moci tím, že se zdržuje na území České republiky, ačkoli mu byl uložen trest vyhoštění nebo bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění.
6. Dle § 2 odst. 5 trestního řádu orgány činné v trestním řízení postupují v souladu se svými právy a povinnostmi uvedenými v tomto zákoně a za součinnosti stran tak, aby byl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro jejich rozhodnutí. Doznání obviněného nezbavuje orgány činné v trestním řízení povinnosti přezkoumávat všechny podstatné okolnosti případu. V přípravném řízení orgány činné v trestním řízení objasňují způsobem uvedeným v tomto zákoně i bez návrhu stran stejně pečlivě okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch osoby, proti níž se řízení vede. V řízení před soudem státní zástupce a obviněný mohou na podporu svých stanovisek navrhopvat a provádět důkazy. Státní zástupce je povinen prokazovat vinu obžalovaného. To nezbavuje soud povinnosti, aby sám doplnil dokazování v rozsahu potřebném pro své rozhodnutí.
7. Dle § 2 odst. 6 trestního řádu orgány činné v trestním řízení hodnotí důkazy podle svého vnitřního přesvědčení založeného na pečlivém zvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu.
8. Dle § 9 odst. 1 trestního řádu orgány činné v trestním řízení posuzují předběžné otázky, které se v řízení vyskytnou, samostatně; je-li tu však o takové otázce pravomocné rozhodnutí soudu nebo jiného státního orgánu, jsou orgány činné v trestním řízení takovým rozhodnutím vázány, pokud nejde o posouzení viny obviněného.
9. Dle čl. 62 písm. g) Ústavy České republiky prezident republiky odpouští a zmírňuje tresty uložené soudem a zahlazuje odsouzení.
10. Dle znění článku III rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 3. 2. 1998 uveřejněného ve Sbírce zákonů pod č. 20/1998 Sb. byly prominuty tresty vyhoštění nebo jejich nevykonané

zbytky pravomocně uložené přede dnem tohoto rozhodnutí osobám, které ke dni 31. 12. 1992 byly občany České a Slovenské Federativní Republiky, za trestné činy, na které zákon stanoví trest odnětí svobody nepřevyšující 5 let. Ve vztahu k tomuto článku amnestijního rozhodnutí v něm nejsou uvedeny žádné výjimky, na něž by se nevztahoval. Účinky citovaného rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii nastaly dnem jeho uveřejnění ve Sbírce zákonů, tj. dne 3. 2. 1998.

Posouzení předmětné věci

11. Obsahem trestního spisu Okresního soudu v Přerově sp. zn. 1 T 55/2022 je mimo jiné i pravomocný (dne 5. 9. 1994) rozsudek Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 9. 1994, sp. zn. 4 T 37/93, kterým byl obviněný L. T. uznán vinným spácháním jednání kvalifikovaného jako trestný čin krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákona dílem dokonaného a dílem ve stádiu pokusu dle § 8 odst. 1 trestního zákona spáchaný v jednočinném souběhu s trestným činem porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2 trestního zákona a byl dle § 238 odst. 2 trestního zákona odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 20 měsíců, pro jehož výkon byl zařazen do věznice s ostrahou, a také k trestu propadnutí věci a k trestu vyhoštění dle § 57 trestního zákona.
12. Rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 9. 1994, sp. zn. 4 T 37/93, byl obviněný L. T. uznán vinným spácháním jednak trestného činu krádeže dle § 247 odst. 1 písm. b), odst. 2 trestního zákona, za který bylo možno uložit trest odnětí svobody na 6 měsíců až 3 léta a jednak trestného činu porušování domovní svobody dle § 238 odst. 1, 2 trestního zákona, za který bylo možno uložit trest odnětí svobody na 6 měsíců až 3 léta.
13. L. T. se narodil v Košicích, v tehdejší Československé socialistické republice, která byla v roce 1990 přejmenovaná na Českou a Slovenskou Federativní Republiku. Protože byl ke dni 31. 12. 1992 občanem České a Slovenské federativní republiky, vztahuje se tak na něj čl. III. shora specifikovaného rozhodnutí prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 o amnestii, jimž může na základě čl. 62 písm. g) Ústavy prezident odpustit nebo zmírnit tresty uložené soudem či zahladit odsouzení.
14. V předmětné věci byl L. T. zadržen dne 29. 3. 2022 v Přerově s tím, že se jedná o osobu zdržující na území České republiky, ačkoli mu byl rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 9. 1994, sp. zn. 4 T 37/93, uložen trest vyhoštění. V této době se však jmenovaný zdržoval na území České republiky legálně, protože mu již byl shora specifikovaným rozhodnutím prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998 o amnestii tento trest vyhoštění prominut. Na tomto závěru nic nemění skutečnost, že Obvodní soud pro Prahu 9 v předmětné věci, jakožto soud, který ve věci rozhodl v 1. stupni (§368 trestního řádu) dosud v rozporu se zákonem nerozhodl o účasti obviněného na amnestii ze dne 3. 2. 1998 (viz výše), protože vzhledem k deklaratornímu charakteru tohoto rozhodnutí nastaly jeho účinky již jeho uveřejněním ve Sbírce zákonů, tedy dnem 3. 2. 1998. V době zadržení se L. T., státní občan Slovenské republiky, která je stejně jako Česká republika od roku 2004 členem Evropské unie, zdržoval na území České republiky v souladu s jeho právem na volný pohyb osob v rámci Evropské unie. Volný pohyb osob je jednou ze základních svobod zaručenou občanům Evropské unie na základě unijního práva a zaručuje občanům Evropské unie a jejich rodinným příslušníkům svobodně se pohybovat a pobývat na území jejich členských států.
15. Okresní soud v Přerově tedy v dané věci nepostupoval v souladu se zněním § 2 odst. 5 trestního řádu a § 9 odst. 1 trestního řádu, když opomenul posoudit samostatně předběžnou otázku, zda a

do jaké míry je L. T., kterému byl pravomocně uložen rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 5. 9. 1994, sp. zn. 4 T 37/93, trest vyhoštění, jehož výkon měl pobytem na území ČR mařit, účasten amnestie prezidenta republiky ze dne 3. 2. 1998. Jeho skutková zjištění tak nelze považovat za úplná a správná. Skutkový stav věci tak nebyl zjištěn v rozsahu nezbytném pro rozhodnutí soudu, který pak v dané věci trestním příkazem rozhodl nesprávně o vině obviněného L. T. trestným činem maření výkonu úředního rozhodnutí a vykázání dle § 337 odst. 1 trestního zákoníku a uložil mu podmíněně odložený trest odnětí svobody, jehož zkušební doba běží do 30. 9. 2023.

16. Lze tedy konstatovat, že byl pravomocným trestním příkazem Okresního soudu Přerově ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 1 T 55/2022-31, porušen zákon v neprospěch obviněného L. T., v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 trestního řádu a § 9 odst. 1 trestního řádu, která upravují postup orgánů činných v trestním řízení při zjišťování skutkového stavu a při hodnocení důkazů, a v ustanovení § 337 trestního zákoníku konstatováním, že byly jedním, pro které byl jmenovaný uznán vinným, naplněny všechny znaky skutkové podstaty tohoto trestného činu.
17. V obdobném případě již rozhodoval Nejvyšší soud rozsudkem ze dne 16. 08. 2006 sp. zn. 4 Tz 71/2006 na základě podané stížnosti pro porušení zákona, kterým byl napadnut nezákonný trestní příkaz ve prospěch obviněného, a to na základě porušení zákona v čl. 60 písm. g) Ústavy České republiky ve spojení s čl. III. Rozhodnutí prezidenta republiky o amnestii ze dne 03. 02. 1998, uveřejněného pod č. 20/1998 Sb., a v ustanovení § 9 odst. 1 a § 2 odst. 5 a 6 trestního řádu v řízení předcházejícím.
18. Pro případ, že by Nejvyšší soud dospěl k závěru, že jsou splněny podmínky pro rozhodnutí o této stížnosti pro porušení zákona v neveřejném zasedání, s takovým postupem souhlasím.

Návrh

19. S ohledem na výše uvedené navrhuji, aby Nejvyšší soud:
 - 1) Podle § 268 odst. 2 trestního řádu vyslovil, že byl trestním příkazem Okresního soudu v Přerově ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 1 T 55/2022-31, porušen zákon v neprospěch obviněného L. T., v ustanoveních § 2 odst. 5, 6 a § 9 odst. 1 trestního řádu a § 337 trestního zákona.
 - 2) Podle § 269 odst. 2 trestního řádu zrušil rozsudek Okresního soudu v Přerově ze dne 30. 3. 2022, sp. zn. 1 T 55/2022-31, v celém rozsahu a všechna další rozhodnutí na tento rozsudek obsahově navazující, pokud vzhledem ke změně, k níž došlo zrušením, pozbyla podkladu
 - 3) a dále postupoval podle § 270 odst. 1 trestního řádu a přikázal Okresnímu soudu v Přerově, aby věc v potřebném rozsahu znovu projednal a rozhodl.